

Szonettek

A türelem gyakorlással elsajátítható

Apró fiúként gyakran keseregtem,
mert ülni, állni, járni, rollerezni
nem sikerült, sem prímekeket felezn.
Ezektől féltém; és a félsz elrettent.

A félszemes látás mélysége elkent.
Éveim fiaskója rám mereszti
savós tekintetét, és nem ereszti
valóra váltanom a tervbe vett szent

szándékokat, sem jókor célhoz érnem.
Az öregedés türelemre szoktat,
s e szerzett tulajdonságom már érdem,

amely fegyelmez, betanít, kioktat.
Egyet nem értve bár velem, megértem.
Sejtettem rég: legbölcsebbek a holtak.

Tudhattam volna születésem óta

Kitáruló tempókkal haladok,
és átveszem a légzés ritmusát.
A tófenékre támaszkodhatom,
s a talpamnak ez biztonságot ad.
A bójákon túl nincs akaratom;
a mély víz hadparancsát veszem át.
Lebegtet. Irányít, és én hagyom.
Vállizmom lázong, begörccsöl a hát.
Diktál a hullám. Néki engedek.
Amikor alábbhagy, völgyébe visz,
majd elől, hátul, oldalt elveszít.
A túlparton részvétlen kék hegyek.

Szűk kaptató a csúcsig, meredek.
Hörgőmben moszatok. Bugyog a víz.